

по изворыты и кладенцы, а и тъ былы злопричинителки.

Забѣбѣж. Имената на тыя божества и до днесь още сѫ упазены по старо-бабишкыты баянія и прикаскы.

П. Ами за душкѣтъ, какво сѫ вѣрвали Бѣларути?

О. Тѣ, ако и да были многобожници, исповѣдували безсмѣртіе-то на душкѣтъ, и вѣрвали вѣзнагражденіето на доброто и наказваніето за злoto, та ся старали да живѣхъ вынагы нравственно и благочестиво.

П. А богослуженіе-то въ чѣто състояло?

О. То състояло въ нѣкаквы пѣсни и жертвоприношенія, които прѣнасяли повечето, когато щали да отиватъ на бой, или пажъ когато ся избавили отъ нѣкакво зло, както и когато испадвали въ нѣкоѧ болесть; защото тогава принасяли особны жертвъ за спасеніето на живота си, което и до нась още ся е упазило да коли народѣтъ курбанъ, и да го раздава за здравіе, въ имята на нѣкой християнски святія, вмѣсто това, что принадлежала на стары-ты му божества.

П. Отъ какви животны, и кой принасялъ жертвъти?

О. Тѣ състояли отъ волове, кравы, телета и сякаквъ домашенъ добытъкъ, и гы принасяли само жръцити, които тогава още и врачували за честътъ, която могла да постигне тыя, на които надлежала жертвата.

Забѣлѣж. Тоя навыкъ е упазенъ и до днесь: когато ся яде нѣйдѣ агне, да му глѣдатъ на плешикѣтъ и да пробяватъ бѣдѣщето на стопана му.